

هُوَ اللهُ - ای ثابت بر پیمان، غزل فصیح

بلیغ قرائت شد...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللهُ

ای ثابت بر پیمان، غزل فصیح بلیغ قرائت شد و سلاست و بلاغت بی‌نتهی داشت از خدا می‌طلبم که این عبد حزین را در عبودیت آستان مقدّس با تو قرین نماید تا در عبودیت شریک و سهم گردیم. لحاظ عنایت الهیه شاملست و موهبت رحمانیه کامل. هر چند عاجز و قاصریم ولی او غافر است و اگر گنه کاریم او بزرگوار. امید بتأیید است و رجا بعتای جمال ابهی. اگر بیچار گانیم ولی سرگشته کوی اوئیم و تشنه جوی او و مفتون روی او و مجنون موی او و رهبر سوی او لهذا مطمئن بفضل آمرزگاریم و امیدوار بموهبت پروردگار. تا توانی قدم ثابت دار تا نابت گردی و استقامت بجو تا مقاومت بنائی این طریق راه روحانیانست و این سبیل منهج ربّانان تا تحمل خار نشود الفت با گل در گلزار میسر نگردد و تا نیش نبینیم نوش نیابیم و تا فنا نجوئیم بقا نبینیم. الحمدلله بنور محبت الله رخی منور داری و بنفحات قدس مشامی معطر. پس تا توانی جانفشانی کن تا شادمانی جوئی و کامرانی یابی هر دم همدم یاد توام و در هر نفس بذکر تو مشغولم از فضل حق امیدوارم که مانند پدر بزرگوار از صهبای محبت الله همواره سرشار باشی و گرفتار آن موی مشکبار و علیک التّحیّة و الثّناء ع

ORIGINAL

AUDIO